

Oymaağac Höyük-Nerik Raporu 2009

1. **İlk Bahar (29.03.-20.4.2009)**
2. Jeo-elektrik yüzey araştırması
3. Kil yatakları ve seramik analizleri

2. Samsun Arkeoloji Müzesinde bir Oymaağac-Nerik Sergisi

3. Son Bahar (26.07.-2.10.2009)

1. Kazı sonuçları ve buluntuları
2. Çivi yazılı tabletler
3. Palaeobotanik araştırmaları
4. Jeolojili araştırmaları
5. Jeoarkeoloji
6. Vezirköprü Ovasının eski tarihi

4. Küçük buluntuların restorasyon metotları

5. Kazı alanının korunması

6. Misafirler

7. Yayınları 2008-09

1. İlk Bahar

Kötü hava şartları nedeniyle ilk bahar sezonu 20 Mart değil 29 Mart'ta başladı ve 20 Nisan'a kadar sürdü. Kazı başkanının dışında Stuttgart Koruma Vakıf'tan gelen jeofizikçi Dr. Harald von der Osten, Stuttgart Üniversitesi'nden gelen topoğrafımız Prof. Dr. Theodor Johannsen, Würzburg Üniversitesinden gelen jeolog Dr. Volker von Seckendorff ve Ines Heide öğrenci olarak katıldılar. Temsilci olarak Aydın Arkeoloji Müzesinden gelen Vedat Mutlu bize katıldı.

İlk bahar sezonun hedefi Oymaağac Höyüğü'nün jeoelektrikli araştırmasıydı. Bu metotla başarılı olmak için nemli bir toprak ve ılık bir hava gerekiyor.

Ayrıca höyüğün etrafında olan kil yatakları araştırdık ve çanak çömleklerin hamurlar ile kıyasladık.

1.1. Jeoelektrikli yüzey araştırması

Teknik sorunlar nedeniyle (makinanın bir yedek parçası zamanında gelmedi) bütün Oymaağac Höyüğü ölçemedik. Yine de aldığımız sonuçlar çok enteresandır. Hem 2006'da yaptığımız jeomagnetik ölçüleri doğru çıktı hem daha fazla detayları gösterdi (**res. 1**). Höyüğün zirvesinde olan ve Nerik hava tanrının mabeti olarak denilen büyük bina, özellikle onun kuzeybatı ve kuzeydoğu

bölgesi daha net gözüküyor. Binanın esas noktası 17x14m büyük bir avludur. Onun etrafında 32m uzun ve 6-7m genişliğinde oda bölümleri bulunur. Kuzeybatısında 25x15m büyük ve 9x9m büyüklüğünde bir avluya sahip olan bir yan kanatıdır. Ayrıca güneybatısında 24x15m büyük ve iki kareli 8x7m büyüklüğünde avlular olan başka bir yan kanatıdır.

Mabetin batısında çıkan ve jeomagnetik haritasında görünmeyen bir sur kapısı büyük bir sürprizdir (**res. 2a,b**). Kapının güney kulesi erozyondan kaybolduğunu düşünürsek o zaman Hattuša-Boğazköy'e benzeyen iki tane altı odalı kule tutan bir kapı düşünülür. Bir şehir kapısının hem surun köşesi hem mabetin girişine çok yakın olması görülmeyen bir olaydır. Benzeyen bir durum Sarissa-Kuşaklı'da bulunan Mabet C'de bulunuyor.

Bahadır Alkım'dan „potern“ denilen ve sur kapısına yakın olması gereken bir tünel hem jeomagnetik hem jeoelektrik haritasında görünmüyor.

1.2. Kil yatakları ve seramik analizleri

Volker von Seckendorff Würzburg Üniversitesi Mineraloji Enstitüsünde yapılan analizleri göre Oymaağaç Höyük çeşit tabakalarından gelen çanak çömlek parçaların hamurunda çok sayıda phyllit, kum taşı ve kireç taşı parçaları rastlanıyor (**res. 3a,b**). Onun kaynakları V. von Seckendorff Oymaağaç Höyüğün yakın çevresinde bulunacağı tahmin etti. Yüzey araştırması yaparken onun düşünceleri doğru çıktı. Kendisi yazıyor:

“The source material for the ware with phyllite fragments set in an illitic clay matrix is very likely derived from the weathered surface of the phyllite-siltstone series. The places nearest to the Höyük where these rocks are exposed are at the western end of Sanşak Deresi, ca. 600 m WSW of Höyük (**res. 4a-b**). One exposure is located in the valley directly at the junction of the two small valleys, the other one is located at the southern flank of the hill. Another outcrop of weathered phyllite is located at the western slope of Çaldede Tepe, close to Karşıtarla, where on the southern flank of the hill above a talus deposit a small outcrop of weathered phyllite is present.

The source material for the ware with small limestone fragments can be derived from the strata of Tertiary age exposed in the Vezirköprü Basin. Clay deposits that are very likely source materials for ceramics should contain white limestone fragments. The respective clays should occur close to sandstones consisting mainly of limestone fragments, because microscopical analysis showed, that the limestone fragments in the clay are identical to those of the sandstones (litharenites, calcilithites). One outcrop is found on the hill of a western side valley of Deresi. On top of the clay a thin layer of sand with numerous small fragments of limestone (diameter 1 to 10 mm) is present (**res. 5a-b**). It is possible that either by accident or on purpose the clay was mixed with the limestone fragment-bearing sand for ceramic production.

Another locality is situated on the northeastern end of Tepecik Sr.. In this place at the uppermost part of the hill a long outcrop of clay is present. It is also characteristical for these deposits that small snail housings are locally numerous. This corresponds to snail housings found in ceramics.”

Daha fazla çanak çömlek parçaları analiz ettikten sonra hangi kaplar Oymaağaç'ta yapılmış ve hangi kaplar başka bir yerden götürülmüş gösterecek. Oymaağaç Höyükte kullanılan çeşit hamurları öğrenmek için ilk olarak stratigrafi açmamız 7383'tan gelen çanak çömlek profilleri çizdik ve büyüteçli inceledik.

2. Samsun Arkeoloji Müzesinde bir Oymaağaç-Nerik Sergisi

Arazıdaki yüzey araştırmaları bitikten sonra müze müdürü Muhsin Endoğlu ile birlikte Nihal Temuçin-Czichon ve Doç. Dr. Rainer Czichon'dan Samun Arkeoloji Müzesinde bir Oymaağaç-Nerik sergisi gerçekleştirildi. Berlin'de Christoph Forster ve Rainer Czichon'dan altı tane A0 büyüklüğünde türkçe ve almanca yazılı kazının metotları, hedefleri ve stratigrafisi anlatan poster hazırlandı (**res. 6a,b**) ve vitrinlerin arkasında asıldı. Ayrıca bir kronoloji tabelası ve Werner Kühnemann'nın hediye ettiği tarihi bir haritası eklenildi. Üç adet özel kiraz ağaçından yapılan ve Oymaağaç kazı projesinden finans edilen vitrinde Oymaağaç Höyükte 2005 ile 2008 arasında bulunan dört bin yıl tarih anlatan buluntular gösterilir: Samsun Ilinde ilk defa bulunan Hititlere ait çivi yazılı tabletleri ve hiyeroglifli yazılı mühür baskıları, ETÇ döneminde ait bir idol, bir çukurda bulunan Erken Demir Çağı döneminde ait olan çeşit küpler, şişeler ve kaplar, Roma döneminde ait bir ok ucu, Geç Antik olan bir kap ve Amisos kentin ile bir bağlantı kuran Pontos kralın Mithridates VI. bir parası. Samsun Valinin yardımcısı, Koruma Vakfının müdürü, Kültür Bakanlığın müdürü, Ondokuzmayıs Üniversitesinin rektör danışmanı ile birlikte bir açılış töreni yapıldı.

Ayrıca kazı başkanı R. Czichon „Müzeler hafta 2009“ arasında çeşit okullardan ve çeşit sınıflardan gelen 180 öğrenciler ile müzede arkeoloji ve kazı ilgili bir tartışma yaptı ve öğrencilerin soruları yanıtladı. Bu büyük ilgi Samsun Arkeoloji Müzenin müze pedagoji bir bölüme çok ihtiyacı olduğunu gösteriyor.

3. Son Bahar

26 Temmuz ile 7 Ekim arasında 3. kazı sezonu gerçekleştirildi. Kazı başkanın yanında N. Temuçin-Czichon, Matthias Flender M.A., Ben Claasz-Cooockson (arkeologlar), Prof. Dr. Jörg Klinger (hititolog), Dr. Sabine Freyburg (kerpiç mühendisi), Doç. Dr. Jose Garcia-Trabazo (filolog/fotograf), Dr. Sherry Fox (antropolog), Dr. Kadir Dirik (jeolog), Dr. Volker von Seckendorff (jeolog) , Sven Spantikow ve Dorte Schaarschmidt (restoratörler), Henning Marquardt M.A. (fotograf), Christoph Forster (bilgisayar mühendisi), Susanne Kunze (çizgici), Jacob Eerbeek M.A., Silvio Reichmuth M.A., Simona Lamante M.A., Tobias Etessami, Martina Rohde, Nadine Eisert, Ines Heide, Arnica Keßeler, Kristina Petrow ve Ines Heide (öğrenciler) katıldılar. Temsilci olarak ilk yarısı Aydın Koruma Kurulu Vakfıdan gelen Ferit Çoşkun, ikinci yarısı Samsun Arkeoloji Müzesinden gelen Uğur Bey bizi desteklediler. Ayrıca Oymaağaç Köy'nden gelen 24 kadın ve erkek işçiler bizimle beraber çalıştılar (**res. 9 a,b**). Mevlüt Öztürk devamlı bekçi olarak çalıştı. Bekçi ve işçilerin maaşı ve sigortası geçen yıllar gibi Vezirköprü'den özel muhasebecimiz Remziye Dinler Koçabaş hesapladı.

3.1. Kazı sonuçları ve buluntuları

2009 hedefleri höyüğün stratigrafisi mabetin içinde ve dışında daha fazla geliştirmek, mabetin mimarısı daha büyük bir kısmında görmek ve mabetin, surun, sur kapısının ve tünelin bağlantısı öğrenmek. O yüzden 2007-2008 çalıştığımız bölgenin dışında höyüğün kuzey ve kuzeydoğu tarafta iki çalışma bölgesi daha açtık (**res. 10**).

Bölge 1 (73-74/83-84): açma 7383'de mabetin güneyinde Eski Tunç tabakalarına kadar kazıldı ve höyüğün stratigrafisi daha detayli öğrenildi. Derin tabakaları daha geniş bir kısmında incelemek için açma 7483'ün kuzeydeki yarısı tamamen açıldı. Mabetin içindeki stratigrafisi ve temel duvarların konstrüksiyonu daha iyi anlamak için açma 7484'de daha derin kazıldı. Mabetin kuzey duvarları ve

odaları incelemek için ve bölge 1'de aldığımız bilgileri kontrol etmek ve genişletmek için bölge 2 (açma 74/88-89) açtık. Büyük olasılıkla mabetin güney köşesine yeni eklenen bir binadır. Kazının başlangıçtan beri bölge 3 (açma 7785-86) önemli bir bölgedir, çünkü yamaçta duran büyük andesit bloklar yakın olan bir kapı konstrüksiyondan geldiği düşünülür. Belki poterninle bir ilgisi var. Hem de jeoelektrikli araştırmaları yaptıktan sonra o bölgede surda bir kule veya bir kapısı gösterilir. Bu çeşit yapıların çok yakın olduğu için küçük bir bölge höyüğün gelişimin hakkında fazla bilgi alınabilir.

Höyüğün stratigrafisi 2009 kazılardan sonra daha anlaşıldı. En derin tabakalar şimdiye kadar açma 7383'de ulaşıldı. Orada ETÇ dömine ait bir taş-kerpiç mimarısı bulunur. Eski Tunç döneminde Vezirköprü ovasında büyük bir yerleşme etkinliği vardı çünkü Oymaağaç Höyüğün dışında Adatepe Tepecik'te, Adatepe'nin plato'da ve Adatepe Göletinin etrafında ETÇ yerleşme yerlere rastlanıyor. ETÇ'in sonunda ve OTÇ'in başlangıçta açma 7383'ta 2,5 x 2,5m büyük, taştan yapılmış bir kuyu bulundu (**res. 11a-b, 12a-c**). Şimdiye kadar 3m derin olan kuyundan çok sayıda silex be obisidyen aletler ve az sayıda kırmızı astarlı OTÇ çanak çömlek parçaları çıktı (**res. 13a-d, 14a-c**). Jeologumuzun düşüncelere göre 3m daha derinlikte bir yeraltı su seviyesi gelebilir. Kuyun kuzeybatı üç tane büyük ve düz çukurlar tespit edildi. Onun amacı şuanda belli değil. Bir çukurda pişmiş topraktan ve swastika motifli olan bir mühür çıktı.

Kuyun kuzey tarafta çok büyük bir çukur Hitit döneminde kırık seramik parçalar ile dolduruldu. Onun üzerinde Nerik hava tanrısının mabeti yapıldı. Bu bina Oymaağaç Höyüğün en önemli ve en fazla göze çarpan binasıdır. Bu binanın gelişimi önümüzdeki yıllarda yavaş yavaş öğrenmeye çalışıyoruz. Herhalde bu bina aynı zamanda yapılmamış. İlk olarak merkezdeki büyük avlu ve onun etrafında olan odaları yapıldı. Güneydoğu ve kuzeybatı kanatları sonra eklenildi. Küçük buluntuların tarihe göre açma 7488'de çıkan 11m uzun ve 1,7m geniş olan "komposit" duvarları Hitit İmparatorluğun sonunda yapıldı (**res. 15a-b, 16a-b**). Tabanların üstünde bulunan seramik parçaları hem Hitit hem Erken Demir Çağı nitelikleri gösteriyor. Ayrıca bu tip komposit duvarları, yani hem kerpiç hem taş dolgulardan yapılmış duvarları, 1940 yıllarında Boğazköy Mabet V'de tespit edildi ve Krause'den Geç Tunç Çağın sonu tarih koyuldu. Açma 7488'de ilk defa mabetin içinde dört taban rastladık: +284,32, +284,21, +284,00 ve + 283,90 de. Eğer açma 7488'in durumu açmalar 73-74 /83-84'in durumu ile kıyaslarsak onların farkı belli. Mabetin güneybatı ek binanın tabanlar erozyon ve Demir Çağı ait olan tahribatlardan kayboldu.. Oranın duvarları temel duvarlarıdır ve onların arasında olan "odaları" yapı döküntüsü ile doldurulmuş boşlukları.

Daha fazla sağlam GTÇ tabanlar açmalar 7785-86'da bulunur. Orada mabetin doğu köşesi, surun kuzeydoğu köşesi, bu ilginç tünel ve sur kapının sol kulesi buluşuyorlar (**res. 17a**). Sur kapının sol kulesi 10x15m büyük ve aşağı yukarı 4m yüksektir. Onun altı odası var. Kulenin kuzeybatı duvarın etrafında bir merdivan çıkıyor (**res. 17b**). Kulenin güneybatı oda küllü tabanın üstünde zengin bir envanter bulundu. Tabanın içinde 70cm uzunluğunda, 40cm genişliğinde ve 80cm derinliğinde bir seramik teknesi duruyordu (**res. 18a-b**). İçinde ve etrafında iki büyük boşaltma delikli ve büyük lambalara benzeyen tabaklar (**res. 20a,c**), portakal astarlı bir şişe (**res. 20b**), üstün kulplu açık grili bir ibrik bulundu. Yakın çevresinde bronz bir orak ve bronz iğnede cam boncuklar ile bağlı bir bronz mühür duruyordu (**res. 19a, b**). Mühürün ön ve arka tarafta sekiz yapraklı bir roset ve etrafında örgülü bir band gösteriyor. İğnede çok dikkatli yapıldı çünkü hem sapı ok şekilli bir çizgi gösteriyor hem içinde eskiden değerli bir taş duruyordu. Kulenin kuzeybatı tarafta tünelin girişidir. Büyük olasılıkla bu tünel höyüğe yakın olan eski bir çeşmeye gidiyordu (**res. 21a, b**). Tünelin girişinde bulunan dört kap şeklinde çukurlar büyük su şişeleri koymak için yapılmıştı (**res. 22a, b**).

Geç Tunç tabakaların içinde ve üstünde Demir Çağı tabakalar bulunur. Höyüğün zirvesinde Hitit mabetin kalın duvarları Demir Çağı tek odalı evler, ms. bir dokuma atölyesi korudular. Genellikle İç Anadolu'nun Demir Çağı yerleşmeleri için çok sayıda çukurlar karakteristik, ms. Boğazköy'de, Kaman

Kale Höyükte ve Oymaağaç Höyükte yüzlerce çukurlar rastlanıyor. Bazı köylerde, ms. Vezirköprü ilçesinde olan Sarıdibek Köy ve Tahtaköprü'de hala aynı tip çukurlar patetes, turp veya elma kışın depolaşmak için kullanılır (**res. 23a, b ve 24a**). Böyle çukurlar ilk defa Erken Demir Çağda tespit edildi, ms. çukur 7483:054, 7483:067 ve 7785:021. Onun tarihi elden yapılmış kum katkılı siyah kaverengili küp parçalar ve bazen kırmızı boyalı çanak çömlek parçalarından anılır. Bazen DÇ çukurların içinde daha eski buluntuları bulunur, ms. çukur 7785:034'den çivi yazılı bir tablet parçası (OyT 2/09) elimize geçirdi. Helenistik-Roma-Bizans döneminde Oymaağaç Höyük yerleşme yeri olarak bırakıldı, sadece nekropol olarak kullanıldı. Taştan yapılmış mezar çukurlar höyüğün tepesinde bulunur. Çoğusu erozyon ve tarımsal tahribatlardan zarar gördüler. 2009 kazı sezonunda (**res. 25a, b**) mabetin kuzey kenarında 5 iskeletli bir mezar (7489:003) keşfetildi. Mabetin güney köşesin dışında iki mezar daha çıktı. 7483:033 fazla bir şey kalmadı, ama 7483:048'da iki büyük insanlar ve bir çocuk, belki bir aile (?) bulundu. Nekropolün ne kadar batıya uzanırsa belli değil. İskeletlerin yanında fazla küçük buluntuları yok, bazen bronz bir yüzük çıkıyor.

3.2. Hitit metinleri

2009 sezonunda 3 çeşit çivi yazılı tableri ait parçaları ve iki hiyeroglifli yazılı mühür damgaları bulundu. Çukur 7785:034'dan gelen metni OyT 2/09 büyük olasılıkla bir mektup'tur (**res. 26a, b**), çünkü tabletin arka tarafta katipten kendi kardeşine yazıldığı bir selam var. Bu kısmı hızlı ve dikkatsiz yazmış. Ön taraftaki resmi yazılar daha güzel ve daha ince yazıldı. Mektubun başlangıcı ilginçtir, çünkü ne alan ne gönderen anlatıyor. Metin hem Nerik hem Neriğin hava tanrısından bahsediyor. Ayrıca Šuppiluliuma okunabilir. Yazının paleografisinden Hitit İmparatorluğun son kralı Šuppiluliuma II düşünülmesi lazım.

OyT 1/09 ve OyT 3/09 açma 7488'da bir tabanın üstünde ve kerpiç parçaların arasında bulundu. Galiba mabetin ikinci kattan aşağı düştüler. OyT 1/09 kırılmadan önce 16cm geniş bir tabletiydi (**res. 27a-b**). Onun paleografisinde çok geç kullanılan işaretler gösteriyor, yani bu tablet'te 13 yüzyılın ikinci yarısını ait. Envanter metinleri benzeyen metni çeşit objeleri liste olarak yazıyor: mabette kullanılan maden aletler ve başka kumaş veya deriden yapılmış malzemeler. Bir not çok ilginçtir: birisi – herhalde katibi kendisi - saydığı malzemeleri bir sandığa (^{gis} *duppa*) koyar ve koyduğu malzemeler listeye yazıyor. Ayrıca sandığı mühürledi (*ammedaza sijanza*). Bu envanter işleri çok dikkatli yapıldı, çünkü başka bir yerde büyük gümüş bir top tartmadığını söylüyor (*UL kangannun*). Demek ki OyT 1/09 bir envanter protokolüdür ve çalıştığı zaman yazıldı.

OyT 3/09 daha küçük, ama aynı dönemde yazılan bir tablet'tir (**res. 28**). On satırlar okunabilir. Çeşit tanrıların mabet envanterleri sayıyor. Altın topların ve gümüş bir ibriğin dışında çeşit tanrılar için çok sayıda altınlı ve gümüşlü UD.ZAL.LE anlatıyor. UD.ZAL.LE nedir bilinmiyor, belki tanrıların sembolleri. Büyük olasılıkla anlattığı değerli malzemeler tabletin bulunduğu binada yani Oymaağaç Höyüğün mabetin içinde vardı! Ayrıca OyT 1/09 ve OyT 3/09 Oymaağaç Höyükteki mabetinde yazıldı, demek ki mabetin kendi bir maktaba (kalem odası) vardı.

Mühür damgaların hiyeroglifli yazıları maalesef okunamıyor çünkü çok bozulmuş. Galiba onlar Eski Hitit dönemine ait çünkü hiyerogliflerin etrafında örgülü bir band görünüyor.

3.3. Paleobotanik

2007 ve 2008 kazı sezonlardan (**res. 29**) 130 botanik malzemeler ve kömür parçaları tutan torbaları Tübingen Üniversitesinin laboratuvarına götürüldü. Onlardan 15 torba detaylı incelendi.

Çoğu Demir Çağı tabakalardan geliyorlar. Kömürlü malzemeler Dr. Elena Marinova-Wolff Leuven Üniversitesinde incelenir.

Şimdiye kadar 43 çeşit taxa bulundu. Çok sayıda olan hububatlar ilginçtir. Her yerde olan buğday ve arpa (*hordeum vulgare*) yanında darı (*panicum miliaceum*), çavdar (*secale cereale*) ve „new glume wheat“ bulundu (**res. 30a-c**). Ayrıca çeşit buğdaylar var: *triticum monococcum*, *triticum aestivum*, *triticum dicoccum* ve *triticum turgidum/durum*. Baklagiller'de var. Böyle çok sayıda hububat çeşitleri Ön Asya bölgesinde ve Doğu Akdeniz Bölgesinde az rastlanıyor. Kıyaslamak için sadece Kuşaklı-Sarissa ve Yunanıstandaki Kalapodi var. Genel olarak Oymaağaç Höyüğü'nün arkeobotanik malzemeleri daha fazla Batı-Anadolu Bölgesine benziyor. Ama az malzemeler olduğu için dikkatli olmase lazım. 2009 sezon bitikten sonra 111 özellikle GTÇ tabakalardan gelen botanik torbaları daha Tübingen'e gönderildi.

3.4. Jeoloji

Son Bahar 2009 üç çeşit jeologili çalışmaları yapıldı. İlk olarak Oymaağaç Höyüğü'nün jeolojisi detaylı incelendi, küçük buluntuların taşları belirtildi ve Avdan Köy, Adatepe ve Dökme Tepenin etrafında jeologili bir haritası çizildi. Bu konuların hakkında Volker von Seckendorff şöyle yazıyor:

Geological situation of Oymaağaç Höyük : Following the recent good outcrop situation in combination with the results of the excavation, the geological situation of Höyük could be mapped in more detail. The rocks classified as limestone conglomerate near the top of the hill are indeed the parts of walls solidified by carbonate cementation (**res. 31**). They optically-haptically resemble travertine, but they are no natural rocks and thus have no relation to the travertine occurrences exposed east of the Höyük and on the western slope of the Höyük. The travertine appears to be related to a fault. The exposures of light yellow brown clay on the eastern slope (**res. 32**) in combination with the morphology indicate that the hill consists at least partially of light yellow brown to light grey clay with different admixtures of coarser-grained material. From the comparison with other occurrences, the thickness of the clay may range from c. 0,5 m to several metres, overlying rocks as weathering layer or deposited on top of them. Thus the presence of a core consisting of solid rock (phyllite, sandstone) cannot be excluded, but this is still speculative. The travertine in the east of the hill was deposited on clay. If the small travertine on the western flank of the Höyük is in its original position, the surface of the clay would lie around 265 m above sea level (a.s.l.) on the western end of the hill. In combination with the base level of travertine at c. 273 m a.s.l. east of the hill and the presence of a layer similar to travertine southeast of the hill at the hill, the highest level of the clay is expected to be at c. 274 m a.s.l., but the position of the assumed highest elevation in the eastern or western part of the hill is speculative. Ground water was formerly present in several wells directly at the edge of the travertine. In combination with the present well (house at the hill) positioned directly at the end of the travertine the ground water level is around 273 m a.s.l. Thus also for the postern at the eastern end of the hill it is likely that it reached the ground water level at c. 273 m a.s.l., corresponding more to the access to a spring than a defensive building. From comparison with the other hills in the vicinity, only a small part of the Höyük appears to be hardly modified by anthropogenic influence. The central part of the hill that has a steep slope is part of the settlement history. Especially at its western end a cultural layer with sherds is overlain by the yellow brown clay. Therefore this part of the hill is definitely not natural, but was built up with the yellow brown clay. The small escarpment at the western end of the central hill may mark the limit of the clay pit wall.

Materials used for artefacts: From the different materials used to produce artefacts only a few can be mentioned. Chert concretions in different colours and fragments thereof occur as a major component in fluvial terrace deposits in the whole area. The use is local and no

import is needed. A small stone axe fragment found during the 2005 survey near Adatepe Köy consists of a dark green rhyolite with small light grey spots. Similar rocks were found as pebbles on a terrace deposit near Dökme Tepe near Kayalı (Mah.). The mapping showed that pebbles consisting of this type of rhyolite are apparently restricted to this occurrence. The stone artefacts made of obsidian point to two different sources for the rock. The majority of the obsidian artefacts consists of a very light grey coloured and translucent to glassy obsidian. It contains only a small amount of magnetite and therefore it is very likely a leuco-rhyolite. This type is so distinctive that its origin should be easily identifiable. The other obsidian found only in a minority of samples is black as usually found. Andesite with red matrix, as used for the two doorstones on the east flank of the Höyük is similar to the Miocene İpreçik andesites occurring south of Köprübaşı. A more detailed study of the andesites and of similar occurrences is needed.

Geological Mapping: The geological mapping was performed around Avdan Köy and the area west of it. In this area limestone and sandstone of Paleozoic age were mapped. In addition it was found that the lime-stone occurrences are fault-bound and associated with clay deposits on their flanks. In the area between Adatepe Tepe and Dökme Tepe the limestone borders sandstone and phyllite, all being of Paleozoic age. A younger layer of Neogene sediments covers the sandstone and the phyllite. In the area directly southeast to the radio station the morphology is modified by land slides of younger age. The Haçılı Formation can be sub-divided into an older gypsum-bearing and a younger gypsum-free part. The mapping confirmed the occurrence of gypsum-bearing sediments west of Akören Köy and the necessity of a fault producing a vertical uplift of c. 200 m for the same strata at Merimekli Tepe. The boundary between the gypsum-bearing and the gypsum-free strata could be mapped between Akören and Adatepe Köy. Travertine deposits form small occurrences in the vicinity of limestone. In all cases the travertine deposits are associated with faults. In the vicinity of the carbonate occurrences the carbonate rock debris is cemented by travertine, further distant it is not. Thus a proximal type of brecciate travertine may be discerned from a distal clast-poor to clast-free type. Occurrences of travertine could be mapped around Avdan, related to the E-W-trending fault at the southeastern and southwestern ends of the Avdançalı Tepe limestone occurrence. Clay deposits and their identification are important to constrain local ceramic production. Thin section microscopy of ceramics resulted in the identification of two types of locally produced ceramics. One type consists of numerous phyllite fragments set in an illitic matrix. The other type of ceramics is identified by small white limestone fragments. The following local deposits were identified: (a) weathering of phyllite produced clay, which forms a cover of 0.5 to 1.5 m in thickness covering the phyllite, the clay deposits on phyllite being found on the other side of the Deresi opposite to the Höyük; (b) clay deposits with a thin cover of sand containing small white limestone fragments, which is found c. 1.5 km north of the Höyük in a western side valley of the Deresi. Other deposits suitable for the production of ceramics are red and grey clays (terra rossa to terra fusca), Neogene clay sediments deposited in the area north of the Höyük as well as grey clay deposits of the recent valleys. From different localities samples were taken.

3.5. Jeoarkeoloji

Ağustos 2009 Oymağaç Höyük ve onun yakın çevresinde jeo-arkeolojili bir araştırma gerçekleştirildi. Yamaçtaki terasların ne zaman olduğunu ve ilerdeki zamanda matkaplı analizler (polen analizi, paleo-iklim) nerede mümkünse araştırıldı. Höyüğün güneydoğu kenarında 1,5m derin bir sondaj yapıldı (**res. 34**). Orada planlı yapılan ve tarih bilinmeyen bir teras duvarın altında çeşitli tortu tabakaları bulundu. İçinde çıkan çanak çömlek parçaların en yenileri Helenistik-Roma dönemine ait. 1m derinlikte doğal bir toprak tabaka tespit edildi, demek ki yamaçtaki tortu yapan zamanların

arasında hareket olmayan zamanlar vardı. Bu olaylar hangi dönemine ait 14C ölçülerden belirtilmesi lazım.

İnsanların tabakalarda çok sayıda salyangoz parçaları bulunur. Bazen çanak çömleklerin bazen kerpiç tuğların içinde rastlanıyor. Yeni araştırmaları göre salyangoz kabukları yeni metotlar ile iyi tarihlenebilir. Ayrıca salyangoz kabuklarıyla paleo-çevrenin rekonstrüksiyonu mümkündür.

Höyüğün batı tarafta olan Oymaağaç Deresi gezince 3,5m kalın kil tabakaları gözlemlendi. İlerdeki zaman orada matkaplı araştırmalarından olumlu sonuçları çıkabilir.

3.6. Vezirköprü Ovasının Eski Tarihi

Gecen altı ay Dr. Tonnes Bekker-Nielsen'den Geç Helenistik ve Roma dönemine ait olan yazılı kaynakları okundu ve Roma şehri Neapolis/Neoclaudiopolis'in kanuni statüsü araştırıldı (**res. 33**). Büyük olasılıkla Neapolis Oymaağaç Höyüğün yerinde Vezirköprü Ovanın merkezi olarak çalıştı. Helenistik köyün Phazemon ile Andrapa/Neapolis olan ilişkileri araştırması lazım. Strabon yazıları yoruma göre Andrapa hem Phazemonu yakın hem Phazemonun üstünde bulunabilir. İkinci imkan doğruysa Helenistik Phazemon Oymaağaç Köy'de olabilir, yani Oymaağaç Höyük'te nekropolü Phazemonun nekropolü olabilir. Bir mezarın içinde Pontos kral Mithridates VI. Eupatorun sikkesi bulundu. 2005-06 Oymaağaç Höyüğün etrafında yüzey araştırma yaparken höyüğün doğusunda kırmızı astarlı çanak çömlek parçaları ve klasik dönemine ait tuğla parçaları rastlandı. Belki Oymaağaç Köyün altında Helenistik Phazemon köy duruyor. O yüzden ilerde zaman Oymaağaç Köyün içinde bir yüzey araştırması yapmamız gerekiyor. Ayrıca Neapolis'in komşu şehri Laodikeia kaderi belli değil. Geç Helenistik, yani Mithridates Eupator döneminde, hala Laodikeia'da sikkeler yapıldı. Ondan sonra ne olduğunu bilmiyoruz. Pompeius yeni organizasyon yapınca Laodikeia'nin ömrüsü bitmiş mi ve onun bölgesi Neapolis verilmiş mi? Bu sorun çözmek için eski yolların gidişi ve mil taşların incelenmesi lazım.

Neoclaudiopolis'in yazıtları şehrinin statüsü meclisli bir „polis“ (*boule kai demos*) olarak tasdik edildi. Neapolis'in adına Amaseia'dan gelen ustalardan sikkeler yapıldı. Bazı mil yazıtları inceledikten sonra Neapolis/Neoclaudiopolis çeşit yolları kontrol etti. Uzun Amaseia-Sinop yolunda Thermae'den (Havza) Halys geçiti'ye kadar Neapolis'in sorunluğudur. Ayrıca Thermae-Amisos yolu ve belki Laodikeia-Neokaisareia yolu Neapolisin kontrolün altındaydı. Son imkan doğru çıkarsa Laodikeianin bölgesi Neapolis/Neoklaudiopolis geldiğine kesin olacaktı. Böyle soruları cevaplandırmak için Neapolis etrafında yeni bir yüzey araştırması yapılması lazım.

4. Küçük buluntuların restorasyonu

2008 gibi Oymaağaç Höyük'ten gelen seramik ve küçük buluntuların restorasyonu ve konservasyonu HTW Berlin'den gelen tecrübeli öğrencilerinden yapıldı. Sven Spantikow oçak 2010 master, Dorte Schaarschmidt bachelor sınavı geçecek. (**res. 35-37**). Daha profesyonel çalışmak için restoratör atölyesinin envanterine bir kompresör ve bir videoadapter eklendi. Şimdi taşlı ve seramikli buluntuları daha dikkatli temizlenebilir ve hassas buluntularından giriş fotoları yaptırabilir. Eğer restorasyonda bir şey bozulursa objenin orijinal durumu foto olarak kalıyor:

Bütün buluntulara belli standartlar ile davranıldı: mikroskop'le incelemek – giriş fotoğrafı çekmek – temizlemek – güçlendirmek veya yapıştırmak – laser printer ile yapıldığı envanter numarası yapıştırmak – müzenin deposu için paketlemek.

Obje ve madde duruma göre şu metotları kullanıldı:

Kuru temizlemek: fırca, sünger, skalpel veya diament kafalı Proxxon bileği makinesi, küçük tahta veya pamuklu sopası

Islak temizlemek: su, asit citrit (5-10%), Etylalkohol, Etylasetat veya Aseton

Güçlendirmek: Mowital veya Paraloid B48N

Yapıştırmak: Mowital B30H, Paraloid B48N 30% Etylasetat'ta veya 30% Toluen'de

Tamamlamak: Paraloid B48N veya Mowital 30H 30% Toluen'de ve pigmentler veya Moltofill ve pigmentler

Maden koruması: Paraloid B48N 2-5% Toluen-Etylalkohol'de (7:3) ve 1% BTA veya Cosmoloid H80 100-140°C Siedegrenzbensin'de (1:2)

Envanter numarası yapıştırmak: 30% Etylasetat'ta Paraloid B48N sürmek – laser kopili kagıt koymak – 30% Etylasetat'ta Mowital B30H ile kapatmak

Örnek 1: ETÇ kırmızı astarlı testi (**res. 35a-b**) önce su ve fırçasıyla ıslak temizlendi. Sonra kırık kenarları Mowital ile güçlendirildi; testinin parçaları Paraloid B48N ile yapıştırıldı; boş kalan bölgeler pigmentler ile karışmış Moltofill ile dolduruldu ve en son Aquarell ve Primal WS24 ile retuş yapıldı.

Örnek 2: Bronz iğne (**res. 19a**) önce skalpel ve „Glasfaserradierer“ ile kuru temizlendi. Sonra iki gün Etylalkohol'da 3% BTA ile davranıldı; korumak için Paraloid B48N, BTA ve Cosmoloid H80 kullanıldı.

2009 bulunduğu küçük buluntuları tamamen restore edildiler. Çoğusu envanterlik ve etüdlük olarak Samsun Arkeoloji Müzesinin deposuna götürüldü. Müze için objelere uygun paketler hazırlandı, ms. hassas bronz aletler ve frit boncuklar ipekli kagıt ile yumuşamış süngerin içine koyuldu (**res. 36a**). Çivi yazılı tabletler için daha güvenli paketler yapıldı (**res. 36b**).

5. Kazı alanın koruma yöntemleri

Hayvanlar, çocuklar ve izinsiz misafirlerin girmemesi için Koruma Kurulu Vakfı Samsun'un iziniyle kazı alanın etrafında 2m yüksek ve güçlü bir tel çekildi. Paslanmaz direkler beton ile toprakta yerleştirildi (**res. 38**). Ayrıca „Girmek yasaktır“ bir tabela gelen insanları uyarıyor. 2007'den beri Oymaağaç Köy'de oturan güvenli bekçimiz Mevlüt Öztürk kazı alanı ve kazı evimiz kuruyor.

Kazıda bütün duvarlar ve açmaların profilleri kum cuvaller ile güçlendirildi. Bu amaç için 7200 tane kum çuval toprak ile dolduruldu, dikiş makinesiyle kapatıldı ve arazıda kullanıldı. Çeşit çuval tipler ile denemeler yaparken kömür çuvalar pamuklu çuvalardan daha dayanıklı olarak çıktılar. Kum cuvallerin dışında bütün mimarısı 1000 metre kare jeotextil ile kapatıldı (**res. 39-40**).

6. Misafirler

26 Ağustos 2009 Samsun İlinin Valisi Sayın Hasan Basrı Güzeloğlu ilk defa Oymaağaç Kazı Projesi ziyaret etti (**res. 41**). Kazı başkanı Doç. Dr. Rainer Czichon bir brifing yaptıktan sonra kazının sonuçları ve perspektiflerin hakkında bir tartışma yapıldı. Ayrıca bir süre misafirler daha geldiler: Boğazköy-Çamlıbel kazı başkanı Dr. Ulf Schoop ve karısı (03.08.), Kültür ve Turizm Bakanlığı Yatırım ve işletmeler genel Müdürlüğün üyeleri Alper Çayır, Ayşegül Köprücü, Zeynep Bulut (04.08.), TRT (06.08.), Samsun Kültür Bakanlığın Müdürü Yüksel Ünal, Samsun Müze Müdürü Muhsin Endoğlu ve Vezirköprü Kütüphane Müdürü Necdet Iğci'le birlikte (06.08.), Oluk Höyük kazı başkanı Doç. Dr. Şevket Dönmez ve 20 kişilik ekibi (09.08.), Vezirköprü Kaymakamı, Belediye Başkanı ve Jandarma Komutanı (09.08.), Dr. Meltem Doğan-Alparslan ve Dr. Metin Alparslan (22.08.), İkiztepe kazı başkanı değerli hocamız Prof. Dr. Önder Bilgi (**res. 42**) ve 5 kişilik ekibi (27.08.), Doc. Dr. Rahmi Nurhan Çelik ve Dr. Çaner, İstanbul Teknik Üniversitesinden (02.09.), İstanbul Sultan Süleyman Caminin imamı Ali Osman Şeyhan (03.09.), Ondokuzmayıs Üniversitesinin rektör danışmanı Doç. Dr. Ethem Güneren sanat fakültesinin bir hocasıyla beraber (05.09.), Adatepe İlk Okulun öğretmenleri (15.09.), Oymaağaç İlk Okulun öğretmenleri (18.09.) ve Dresden Teknik Üniversitesinden gelen Prof. Dr. Johann Tischler ve onun kardeşi (21./22.09.).

7. Yayınları

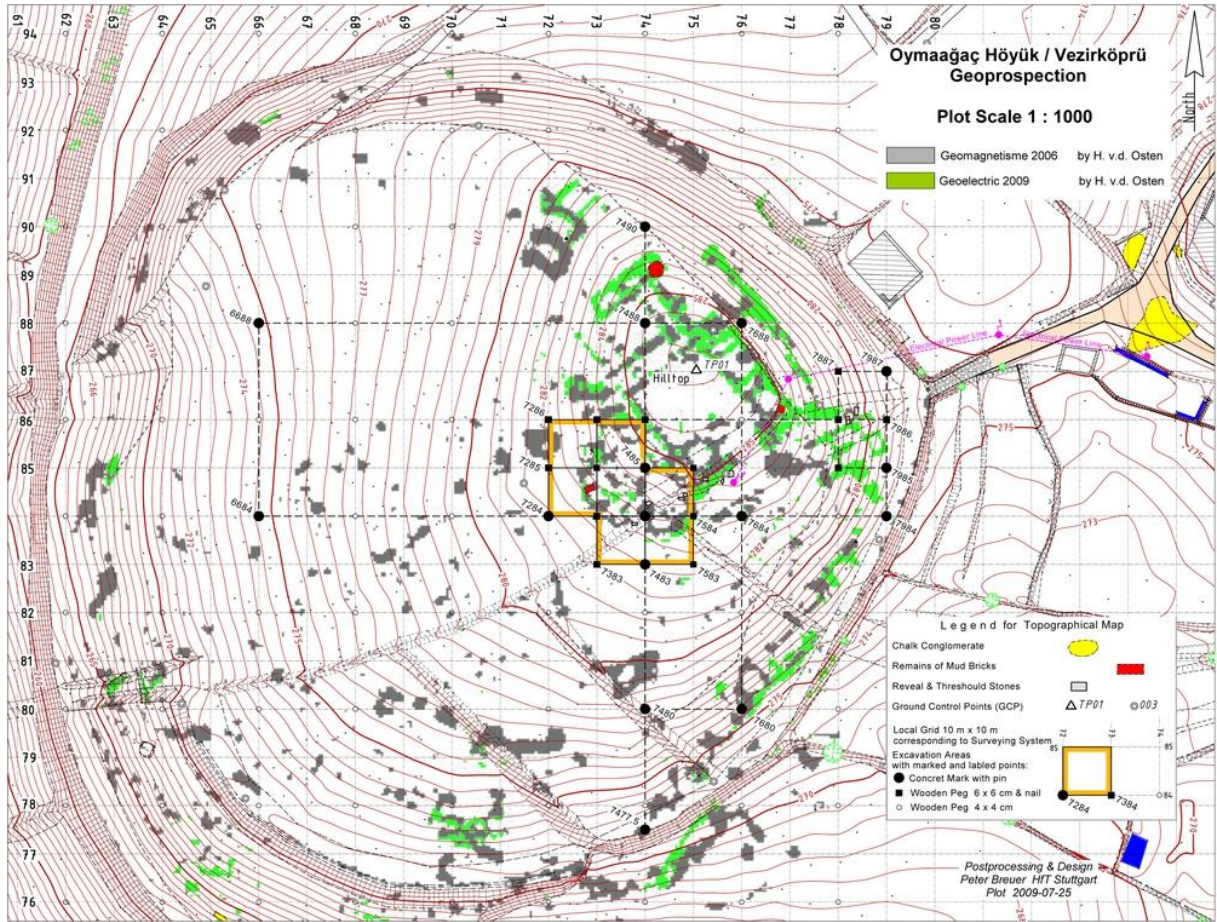
R. Czichon, Archäologische Forschungen am Oymaağaç Höyük in den Jahren 2005 und 2006, in: F. Pecchioli Daddi, G. Torri, C. Corti, Central-North Anatolia in the Hittite Period, Acts of the International Conference Held at the University of Florence (7-9 February 2007), Studia Asiana 5, 2009, 25-32

R. Czichon, Die hethitische Kultur im mittleren Schwarzmeergebiet unter besonderer Berücksichtigung der Umgebung von Vezirköprü, in: G. Wilhelm, Hattusa-Bogazköy. Das Hethiterreich im Spannungsfeld des Alten Orients, CDOG 6, Wiesbaden 2008, 265-277

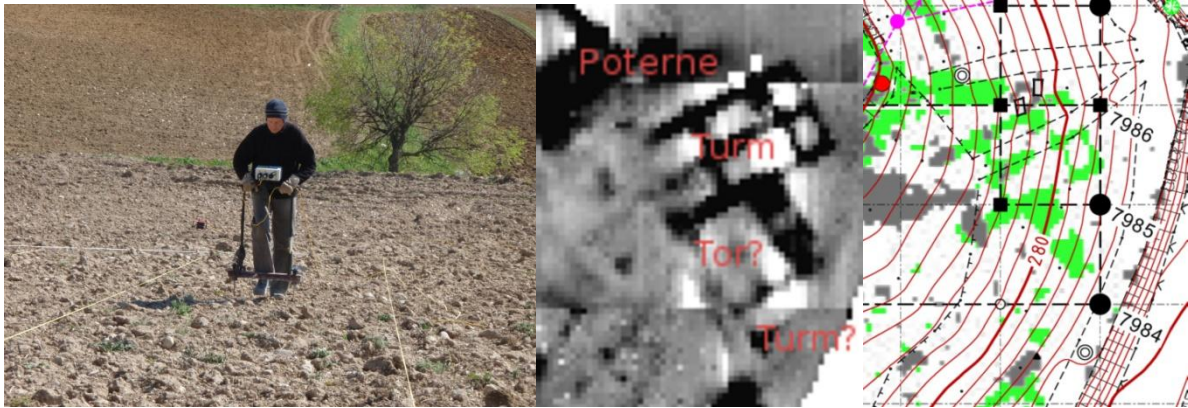
J. Klinger, The Cult of Nerik – Revisited, in: F. Pecchioli Daddi, G. Torri, C. Corti, Central-North Anatolia in the Hittite Period, Acts of the International Conference Held at the University of Florence (7-9 February 2007), Studia Asiana 5, 2009, 97-109

J. Klinger, Zalpa, Nerik und Hakmiš. Die Bedeutung der nördlichen Peripherie Zentralanatoliens in hethitischer Zeit, in: G. Wilhelm, Hattuša-Bogazköy. Das Hethiterreich im Spannungsfeld des Alten Orients, CDOG 6, Wiesbaden 2008, 277-291

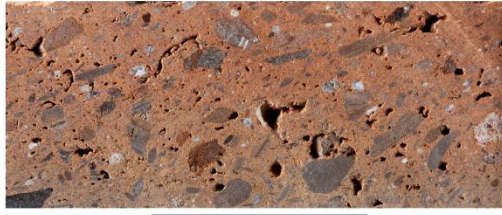
www.nerik.de (2009 küçük buluntuları dahil)

Res. 1: Topografi haritası jeomagnetikli (gri, 2006) ve jeoelektrikli (yeşil, 2009) sonuçlarla/ Topographischer Plan mit geomagnetischen (grau, 2006) und geoelektrischen Meßergebnissen (grün, 2009)

Res. 2a-c: Dr. Harald von der Osten ölçü yaparken; şehir kapısı detaylı / Dr. H. von der Osten während der geoelektrischen Messung; das durch die geoelektrische Messung sichtbar gewordene Stadttor in unmittelbarer Nähe des Tempel einganges in zwei Detailansichten.

Res. 3a-b: OTC ve GTC seramiklerin hamurları çeşit mineraller ile / Dünnschliffe von mittel- bis spätbronzezeitlichen Scherben mit Quarz-, Kalk-, Kieselschiefer-, Sandstein- und Phyllitpartikeln.

Res. 4a-b: Oymağaç Höyüğün batısında Sanşak Deresinde olan phyllitli kil yatağı / Phyllithaltige Tonlagerstätte ca. 600m WSW des Oymağaç Höyük im Sanşak Deresi

Res. 5a-b: Oymağaç Derenin batıdaki deresinde kireçli bir kil yatağı / Tonlagerstätte mit Kalksteinpartikeln in einem westlichen Seitental des Oymağaç Deresi

Res. 6a-b: Samsun Arkeoloji Müzesinde Oymağaç-Nerik sergisi ilgili panolar; toplam altı tane var / Zwei von insgesamt sechs Ausstellungstafeln im Museum von Samsun

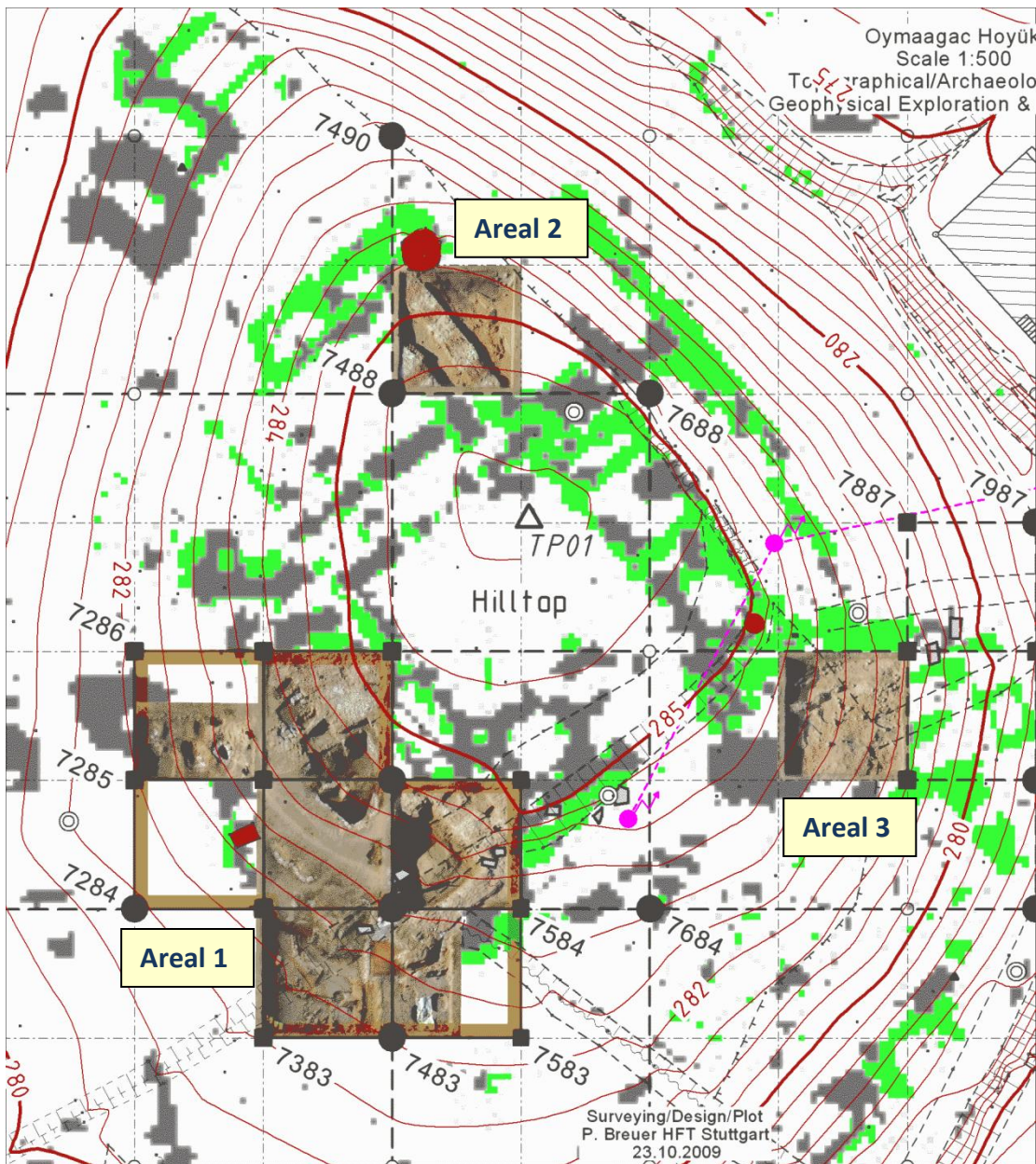
Res. 7a-b: Samsun Arkeoloji Müzesinin kütüphanedeki konferans ve açılış töreni / Festvortrag in der Museumsbibliothek und feierliche Ausstellungseröffnung

Res. 8a-b: Samsun Müzedeki Oymağaç sergisi M. Endoğru (müze müdürü) ve R. Czichon

Res. 9a-b: Kazı ekibi 2009; höyükte çalışan kadınlar ve erkekler/ Gesamtes Team 2009; Ausgräber mit Arbeiterinnen und Arbeitern aus Oymaağaç Köy

Res. 10: Oymaağaç Höyüğün zirvesinde çalışma alanı ve açmaları / Das Arbeitsgebiet 2009 auf der Kuppe des Oymaağaç Höyük mit integrierten Luftaufnahmen der Areale 1, 2 und 3;

Res. 11a-b: Areal 1 kuyu ile ve yandaki ev / Areal 1 mit Brunnen + westlich anschließendem Raum

Res. 12a-c: Kuyunun doğu ve güney duvarları ; kuyun içinde olan nemli ve kumlu toprak / Ost- und Südwand des Brunnenschachtes in photogrammetrischer Aufnahme;

Res. 13a-d: Kuyundan gelen silex aletler / Silexabschläge und -klingen aus dem Brunnen

Res. 14a-c: Kuyundan gelen obsidiyen aletler / Klingen aus Obsidian aus dem Brunnen

Res. 15a-b: Areal 2'deki „komposit“ duvarları / Areal 2 (7488) mit doppelter Konglomeratmauer aus alternierenden Ziegelblöcken und Steinverfüllungen auf einem Kiesbett

Res. 16a-b: Mabedin sıvalı ve dumanlı bir iç duvar ve dört tabanların en aşağısı; çivi yazılı tablet OyT 1/09 in situ / Verputzte, brandgeschwärzte Innenwand mit dem untersten von insgesamt vier Fußböden; Keilschrifttafelragment im Lehmziegelversturzt über dem obersten Fußboden.

Res. 17a-b: Areal 3'daki şehir kapısının kuzey kule / Areal 3 (7785-86): nördlicher Turm mit rechteckiger Kammer und umlaufendem Gang mit einer bislang vierstufigen steinernen Treppe

Res. 18a-b: Tabanın içinde olan büyük seramik kueti /In den Fußboden eingelassene, 0,7 x 04 x 0,8m große Keramikwanne mit rechteckigem Rand und rundem Boden im Prozeß der Freilegung

Res. 19a-b: Kuetin yanında bulunan roset ve örgülü bant dekorlu bronz mühürü ve çizgili iğnesi / Nahe der Wanne gefundenes Bronzesiegel, das einst mit Hilfe einer Kette aus Fritteperlen an dieser ritzverzierten Gewandnadel befestigt war. Vorder- und Rückseite des Siegels zeigen eine achtblättrige, von einem Flechtband umrahmte Rosette.

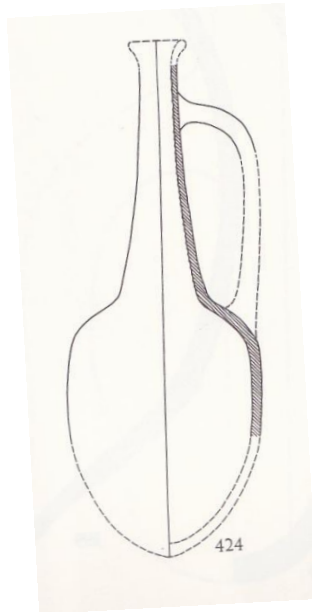
Res. 20a-c: Lambalar benzeyen iki tabak ve portakal astarlı bir şişe / Zwei sog. Schwapprandschalen mit Ausguß (Lampen?) und eine orangerot geslipte Flasche, die ebenfalls nahe der Wanne lagen.

Res. 20a-b: Poternin durumu 2009 ve 1970 yıllarında / Zustand 2009 und in den 70er Jahren

Res. 21a-b: Poternin girişteki delikler – belki su şişeler koymak için? / Mulden für Wasserkrüge?

Res. 22a-b: Yakın çevrede bulunan su şişenin parçası ve Boğazköy'de başka bir örnek / Bruchstück eines in der Nähe gefundene Wasserkruges mit Parallele aus Boğazköy

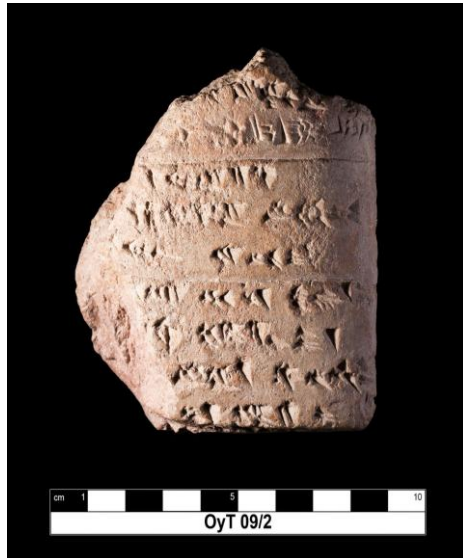
Res. 23a-b: Açma 7483'te Demir Çağı çukurlar ve çukur 7483:041 / Eisenzeitlicher Grubenhorizont in 7483 mit Grube 41

Res. 24a-b: Açma 7785'te Demir Çağı çukurlar ve Hitit metin OyT 2/09 /Eisenzeitlicher Grubenhorizont in 7785 mit hethitischer Keilschrifttafel OyT 209 in sekundärer Fundlage in Grube 7785:031

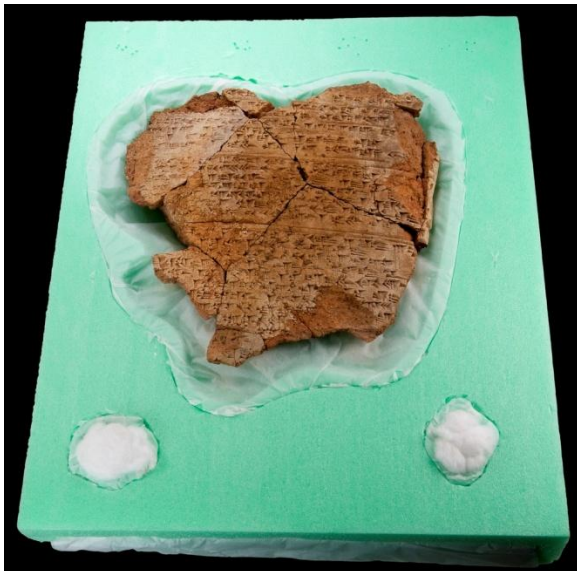

Res. 25a-b: Mezar 7483:048 fotogrametrili bir çekim ve antropologumuz Dr. Sherry Fox / Photogrammetrische Aufnahme des Grabes 7483:0048 und die amerik. Anthropologin Dr. Sherry Fox bei der Bearbeitung hellenistisch-römisch-byzantinischer (?) Skelettfunde

Res. 26a-b: Šuppiluliuma II'nın mektubu / Vorder- und Rückseite eines Briefes Šuppiluliuma (II.?)

Übersicht Tontafel OyT 09/1
(Quadrant 7488)

Res. 27a-b: Çok parçalardan restore edilmiş bir envanter listesi / Aus vielen Fragmenten zusammengesetzter Inventartext

Res. 28: Altın ve gümüşlü mabet aletlerinden bahseden bir metin / Textfragment mit Erwähnung von hochwertigen Tempelinventars aus Gold und Silber

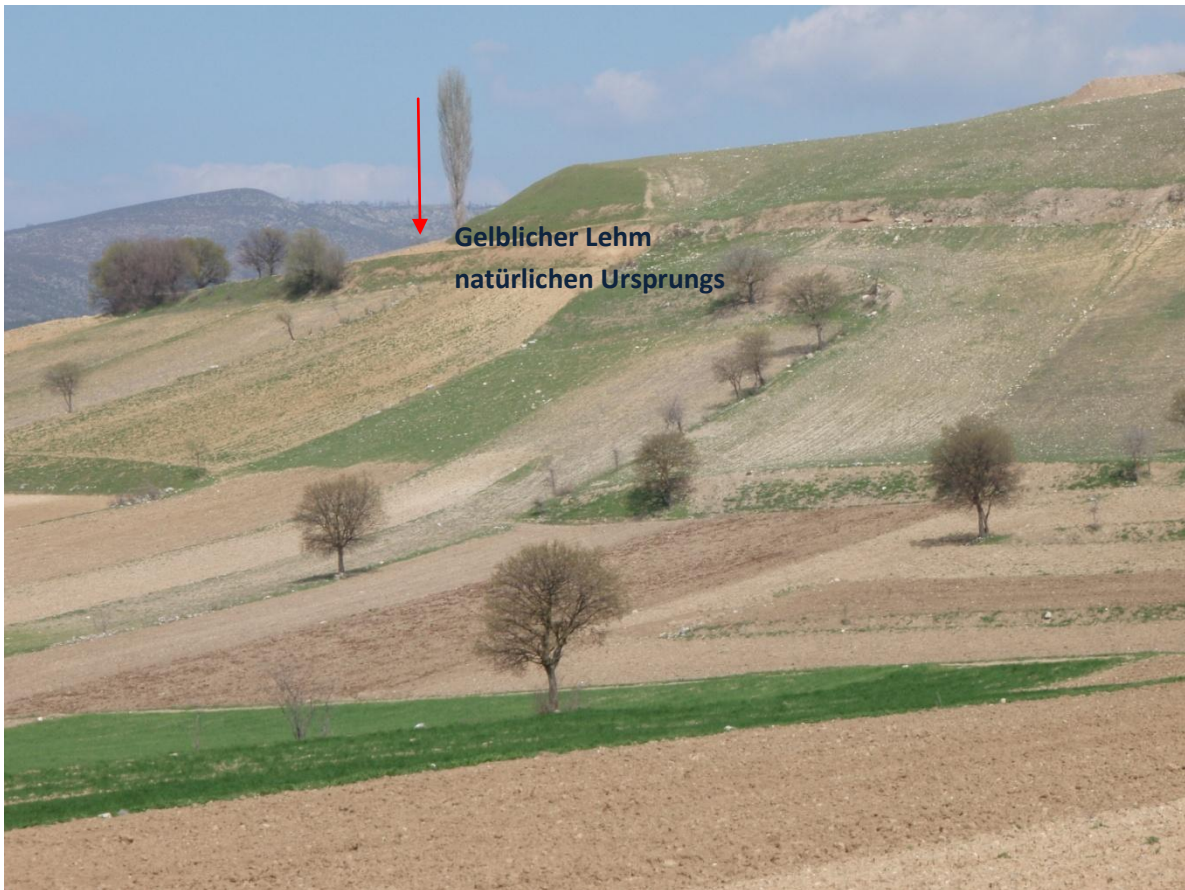
Res. 29: İklim ve paleo-botanik anlamak için toprak analizler /Flotieren von Erdproben aus allen Schichten, um die Umwelt- und Klimageschichte zu rekonstruieren.

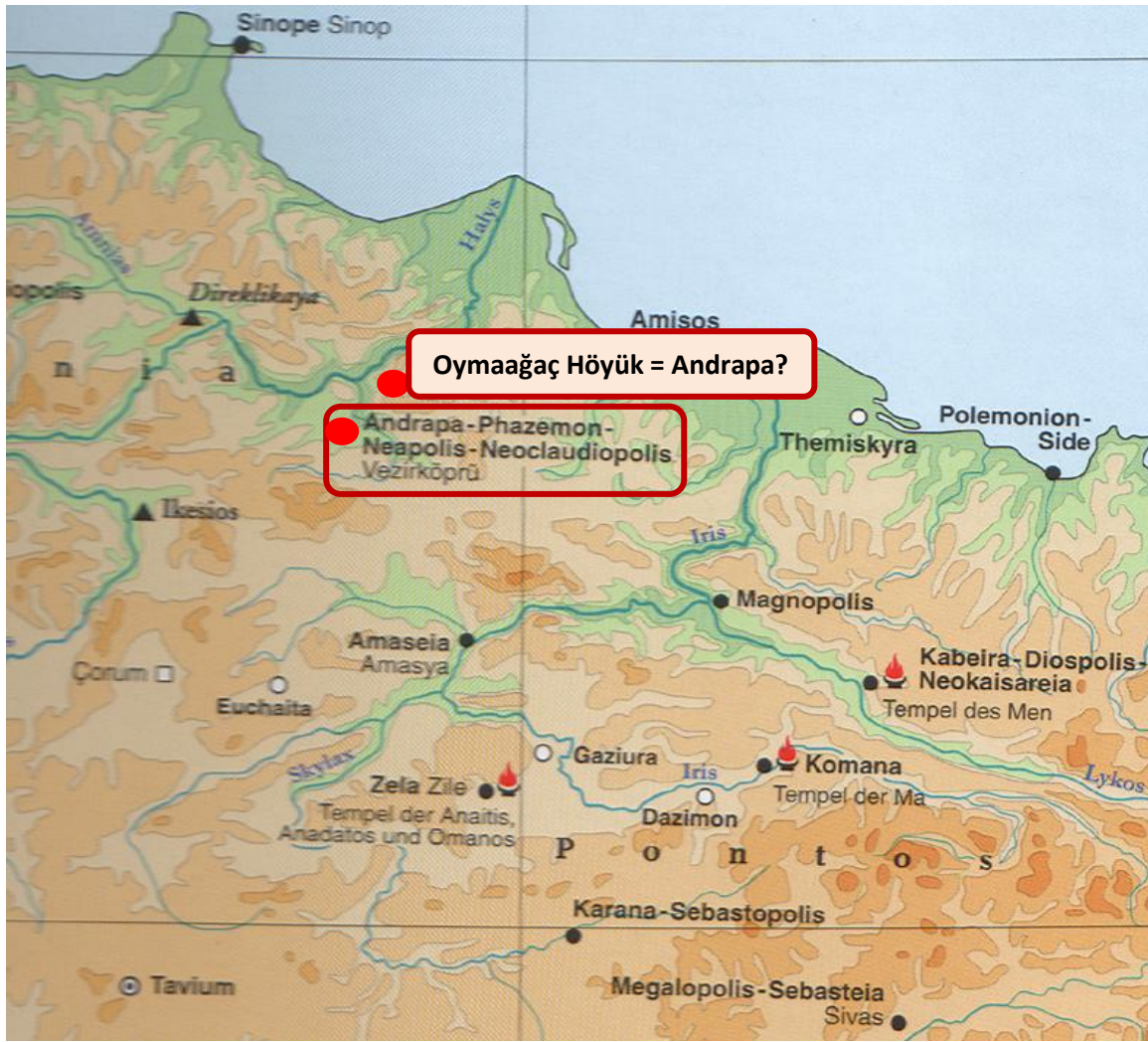
Res. 30: 43 taxa'dan üç çeşit hububat Demir Çağı tabakalardan /drei von 43 Pflanzenarten aus eisenzeitlichen Schichten, darunter viele Getreidesorten, z.B. Rispenhirse, Einkorn und Emmer

Res. 31: Eskiden kaya olarak düşünen komposit duvar parçası / Ursprünglich als natürlicher Felsen angesprochene „Konglomeratmauer“

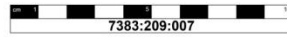
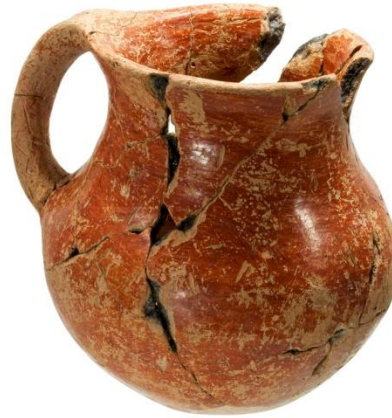
Res. 32: Oymağaç Höyüğü'nün yerleşme tabakaları doğal sarılı kilin üzerinde duruyorlar / Siedlungsschichten des Oymağaç Höyük gründen auf gelblichem Lehm

Res. 33: Vezirköprü'nün çevresinde Helenistik-Roma-Bizans döneminde

Res. 34: Oymaağaç Höyüğü'nün güneydoğu tarafta bir sondaj yamaçtaki terasların gelişimi öğrenmek için / Sondage am Südostrand des Oymaağaç Höyük zur Erforschung der Hangterrassen

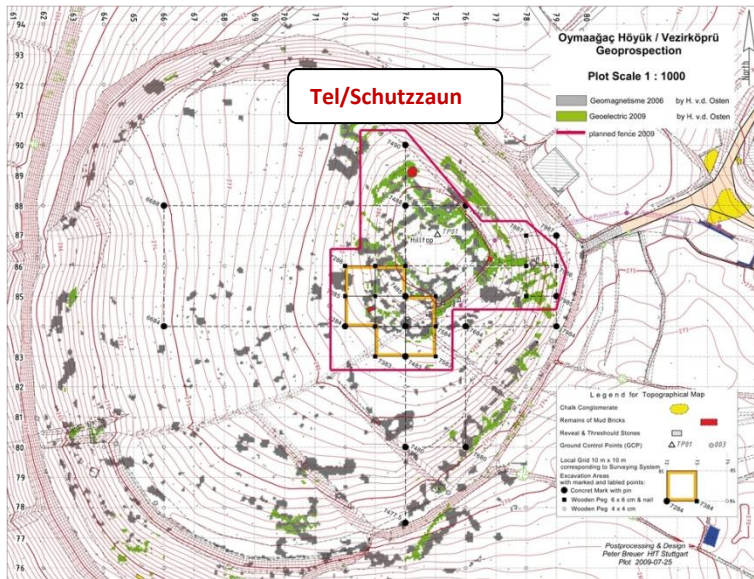
Res. 35: ETC'lu bir kap restore edilir / Restaurierung eines frühbronzezeitlichen Kruges

Res. 36: Hassas objeler için süngerden ve ipek kagitile özel bir koruma yapılır / Einbettung fragiler Funde in Schaumstoff, der mit Seidenpapier ausgekleidet wird

Res. 37: Kaplar ve buluntuları müze için hazırlanır / Verpacken und Stabilisieren von Funden für den Transport ins Museum

Res. 38: Kazı alanı güçlü bir telden korunuyor / Stabiler Zaun mit einbetonierten Pfosten umschließt das Ausgrabungsgelände

Res. 39: Açma 7488'deki duvarları kum çuvalar ve jeotextil ile korunur / Schutz der Konglomeratmauern in 7488 mit Sandsäcken und Jeotextil

Res. 40: Açma 7785-86'daki şehir kapı kulesi kum çuvalar ve jeotextil ile korunur / Schutz des Turmes in 7785 mit Sandsäcken und Jeotextil

Res. 41: Samsun İlinin Valisi Hasan Basrı Güzeloğlu Oymaağaç kazı evi ziyaret etti /Besuch des Vali der Provinz Samsun Hasan Basrı Güzeloğlu im Grabungshaus von Oymaağaç

Res. 42: Değerli hocamız Prof. Dr. Önder Bilgi Oymaağaç Höyüğü ziyaret etti; 2010'dan sonra Prof. Dr. Önder Bilgi Oymaağaç Kazı Projesinin „esbakan“ olarak çalışacak /Besuch von Prof. Dr. Önder Bilgi, emeritierter Professor der Universität Istanbul, der ab 2010 als „Eşbakan“ der Ausgrabung am Oymaağaç Höyük fungieren wird.